

↑ → Mati Karmin oma skandaalse, viljakust sümboliseeriva skulptuuri otsas. Kõrval hetk Haapsalu linnuseöuel toimunud näitusel, kus iga minuti tagant purskus raketist vett.
 ← Näitus Retretti. Kaasaegse Kunsti Keskus, 2003.

Skulptuuri traditsioon puudub ka Tallinna linnal. Peast tuleks lausa kolme käega kinni hoida. Sama peegeldub eratellijas. Ta on jõudnud kallite autode, kaatrite ja majadeni lõunas, aga palju sa eramute hoovis skulptuure näed? Kui inimene tellib maja ja palkab sisekujundaja, valib mööbli, valgusti, heal juhul ka seinamaalid, on skulptuurideni jõudes raha ammu otsas.

Milline on skulptuuri roll linnaruumis?

Lisaks esteetilisusele on skulptuuridel linnapildis ka praktiline väärtus. Näiteks saavad turistid nende järgi orienteeruda. Nad vaatavad skulptuure ja võtavad mälestuse fotode näol endaga koju kaasa. Ka lastele on skulptuurid ääretult vajalikud. Lapsed otsivad midagi erilist, mida ära tunda, ja on alati jube rõõmsad, kui skulptuure näevad. Skulptuuri mõte linnaruumis ei ole raha teenida. Skulptuur linnaruumis peaks inimesele meelde tuletama, et kõike siin ilmas ei tehta raha pärast. Selles suhtes võiks nende maksumuse vahetevahel täitsa ära unustada.

Militaristlik miin-lapsevanker asjakohaste titekõrinatega.

Pöördtool.